38. Brèf dómsmálastjórnarinnar til amtmannsins yfir vesturumdæminu, um gjafakorn til Snæfellsnes sýslu. 1859. 3. septemb.

Þèr hafið, herra amtmaður, í brèfi 3. f. m. farið þess á leit, að dómsmálastjórnin hlutist til um að útvega svosem 400 eður 500 tunnur af korni, til þess að afstýra með því móti hallæri, er menn annars óttast fyrir muni að höndum bera í þremur bágstöddustu hreppunum í Snæfellsnes sýslu, en það eru Breiðavíkur hreppur, Staðarsveit og Eyrarsveit.

Um þetta efni tilkynnist yður, að sendar verða hèðan 500 tunnur af rúgi, með skipi nokkru, er agent Clausen á, og um þessar mundir fer til Stykkishólms; má útbýta korni þessu ókeypis til hinna nauðstöddustu af íbúum Snæfellsnes sýslu, einkum í þeim þremur hreppum, er áður voru nefndir. Korninu verður úthlutað eptir fyrirsögn yfirvaldsins, og eruð þèr beðnir að gæta þess, að því verði að eins útbýtt til þeirra sveita, sem eru í raun og veru nauðstaddar, og að því sè skipt milli þeirra eptir uppástungu, er þar um sè gjörð af sýslumanni, og samþykkt af yður; einnig eruð þèr beðnir að senda reikning með skilríkjum, svo sem vera ber, um úthlutun kornsins og skýrslu um það, hvernig því hafi verið útbýtt.

Þess skal getið, að eigi skal útbýta korninu ókeypis, nema til þess beri óumflýjanleg nauðsyn, og hefur því verið svo um samið við agent Clausen, að hann taki inn í verzlun sína það af korninu, sem ekki kynni nauðsynlega við þurfa til útbýtingar í hinum nauðstöddu sveitum.

Dómsmálastjórnin vonast eptir að fá skýrslu frá yður um það, hvað gjört verður í þessu efni, og um það, hvernig ástatt er yfir höfuð að tala.

---

39. Brèf dómsmálastjórnarinnar til hins setta sýslumanns í Húnavatns sýslu, um kornlán. 13. sept.

Þèr hafið, herra kammerráð, ásamt Jósep hèraðslækni Skaptasyni, í brèfi 26. júlí þ. á. skýrt frá, að á sýslufundi, er

1859. 13. sept. menn áttu 25. s. m., hafi menn komizt að raun um, að vörubyrgðir þær, sem í vor er leið hafi flutzt til verzlunarstaðanna í Húnavatns þingi, sèu öldungis ónógar, svo sjá megi fyrir að skortur verði á vörum næstkomandi vetur, einkum handa hinum fátækari af sýslubúum; hafi það því verið falið yður á hendur að rita Hillebrandt stórkaupmanni, og biðja hann um að senda nú í haust 1200 tunnur af kornvörum til verzlunarstaðanna í sýslu þessari; hafið þèr því næst beðið dómsmálastjórnina um fulltingi sitt, til þess að Hillebrandt gjöri að tilmælum yðar; en fari svo, að hann ekki sè fáanlegur til þess, hafið þèr skorað á stjórnina að hlutast til um, að kornvörur þær, er hèr ræðir um, verði með einhverju móti útvegaðar, þareð búast megi við hallæri í sýslunni að öðrum kosti.

Samkvæmt þessu var skorað á Hillebrandt stórkaupmann, að láta að tilmælum þeim, er áður var um getið, og hefur hann svarað því, að hann ekki sjái sèr fært af eigin rammleik að kaupa og senda til verzlunarstaðanna í Húnavatns sýslu nú í haust meiri kornvörur, en þegar hafi verið þangað fluttar; en þar á móti hefur hann gefið kost á því, að flytja í þessum mánuði 800 tunnur af kornvörum til Skagastrandar, svo framarlega sem stjórnin geti útvegað það fè, er þarf til kornkaupanna hèr, en hann láni fè það er gengur í flutningskostnað, ábyrgðargjald m. m., þangað til vörurnar sèu komnar til verzlunarstaðarins.

Með því dómsmálastjórnin, eptir því sem nú hefur sagt verið, hlaut að álíta góða úrgreiðslu þessa málefnis mikils umvarðandi, þótti ráðlegt að fallast á tilboð Hillebrandts; hefur því Húnavatns sýslu verið veitt lán, að upphæð 5083 rd. 2 mk., er tekið verður inn í fjáraukalög konungsríkisins. Fyrir fè þetta hafa keyptar verið kornvörur þær, sem til eru greindar á skrá þeirri, er með fylgir, en það eru: 400 tunnur af rúgi, tunnan 5 rdl. 2 mk., 200 tunnur af bankabyggi, tunnan á 8 rdl. 1 mk. 8 sk., og 200 tunnur af baunum, tunnan á 6 rdlr. 3 mk. Vörurnar fara nú hèðan með skipinu „Friðrik", er skipstjóri Christiansen ræður fyrir, og verða lagðar upp á Hólanes-verzlun-

arstað hjá Knudsen verzlunarstjóra, og úthlutar hann þeim síðan eptir boði yfirvaldsins. 1859. 13. sept.

Þegar búið er að bæta við kaupverð það, sem áður er greint, flutningskaupi því er Hillebrandt hefur áskilið sèr, ásamt með ábyrgðargjaldi, borgun fyrir afferming, og fyrir úthlutun varanna á Íslandi, en það eru samtals 2 rd. 4 mk. fyrir rúgtunnuna, 2 rd. 4 mk. 8 sk. fyrir tunnu af bankabyggi og 2 rd. 3 mk. fyrir tunnu af baunum, þá má selja vörutegundir þær, er nú hafa verið nefndar, fyrir 8 rd., 11 rd. og 9 rd. tunnuna.

Um borgun lánsins skal þess getið, að þó ekki hafi verið beðið um neinn borgunarfrest, virðist þó varlegra að ákveða slíkan frest, er nota mætti, ef á þyrfti að halda, til þess að útvega fè til endurgjalds láninu, og dómsmálastjórnin hefir því í hyggju að fara fram á það við ríkisþingið, að veitt verði nokkur umlíðing um lánið; verður yður gefið til vitundar með hverjum skilmálum lánið er veitt, þegar ríkisþingið er búið að samþykkja fjáraukalögin.

Eptir tilmælum Hillebrandts stórkaupmanns verður dómsmálastjórnin þar að auki að skora á yður, að annast um það, svo sem með þarf, að endurgjald það, sem áður hefur nefnt verið, og honum ber fyrir flutning á vörunum, ábyrgðargjald m. m., sem er samtals 2116 rd. 4 mk., verði greitt Knudsen verzlunarstjóra á Hólanesi, áður en skipið fer þaðan aptur.

Að endingu sè yður falið á hendur að gæta þess nákvæmlega, að áður greindum kornvörum verði haganlega úthlutað, og vonast dómsmálastjórnin eptir að fá sem fyrst játningu yðar fyrir því, að vörurnar hafi komið til skila, og seinna meir nákvæma skýrslu um það, hvernig þeim hafi verið varið.

---

40. Almennar reglur, sem gilda skulu fyrst um sinn á Íslandi viðvíkjandi fjárkláðanum. 14. sept.

1. grein. Lögreglustjórnin á að leitast við með öllu móti, sem í hennar valdi stendur, að kæfa niður fjárkláða þann, sem í landinu er, girða fyrir útbreiðslu hans og endurkviknun, eink-